

SPV
1948-1989
PRAHA

VĚRNÍ ZŮSTALI

TRADE MARK

SRPEN 1995/7

Sdružení bývalých politických vězňů ČR 1948-1989

Svoboda projevu, slova a tisku je zaručena současnou českou ústavou, Mezinárodním paktem o občanských a politických právech, jehož je signatářem (vyhláška min. zahr. věcí 4. 120/1976 Sb.). Ústinu základních lidských práv a svobod - zákonem FS z r. 1991. Cenzura je nepřipustná. Rozumějí se tím jakékoliv zásahy státních orgánů proti svobodě slova a obrazu a jejich šíření hromadnými informačními prostředky. Každý má právo zastávat svůj názor bez překážky a právo na svobodu projevu ústně nebo tiskem, případně jinými prostředky podle vlastní volby.

Milí čtenáři!

Jak jsme Vám již oznámili, chceme se stát politickým časopisem. Chceme tvrdě požadovat potrestání komunistických zločinců, chceme odstranit aktivní komunisty z veřejné správy, chceme, aby vrátili ukradený majetek, aby čelným funkcionářům přestaly být vypláceny vysoké důchody, na které nemají ani právní, ani morální nárok. Chceme, abychom mohli chodit bezpečně po ulicích, aby se odstranila korupce, aby se privatizace neprováděla rozkrádáním za mlčenlivého souhlasu vládních činitelů. Chceme, aby tito dávali přednost zájmu veřejnému před zájmem osobním. Chceme, aby poslanci, které jsme si, často dost neuváženě zvolili, plnili své povinnosti.

Uveřejnil jsem již dříve v našem časopisu řadu článků. Mnozí z Vás se mnou nesouhlasili, někteří kvůli tomu dokonce časopis odhlašovali, někdy dokonce formou dosti urážlivou. Proč? Mohli přece napsat, mohli mi můj názor vyvrátit. Vždyť jak říkal již prezident Masaryk, "demokracie je diskuze"!

Co mne však nejvíce mrzí, že je mi vytýkáno, že napadám, urážím, dokonce špiním pana premiéra! Prosím Vás, kdy, jak a čím?! Za prvé, předmnichovská škola mi vstúpila zásady etiky a slušnosti, za druhé já uvádím pouze fakta, která mohu doložit: Nemáme, přes čísla, která uvádí pan ministr financí, od r. 1990 infalci 500%? Nedopustili se pan premier, pan Dr. Čermák a pan Dr. Macek činů, které neodpovídají politické etice? Nestarají se páni poslanci více o svůj

prospěch, než o svoje povinnosti? Nejsou v téměř každé aféře nemočení členové ODS? Můžete mi to vyvrátit? Tak to, prosím, udělejte!

Byl bych šťastný, kdyby se Vám to podařilo! Vždyť já jsem jeden z Vás, vždyť i já jsem strávil leta za dráty. A my v prvé řadě máme morální i politické právo na to, aby

tento stát byl takový, jaký jej chceme mít. A za to musíme bojovat! Všichni! Jde nejen o nás, ale o budoucnost našich dětí a vnuků!

Prosím Vás, moc Vás prosím, neodkládejte můj článek se slovy! "Notak si hoch zace pokecal", ale přemýšlejte o něm. Prosím!

Klička

Z dopisu Josefa Holana, Hr. Týnec

K dohadům o budoucím památníku obětem komunismu si dovoluji připomenout zkušenost z blízkého okolí. Ve Skutči, která slove "rudou", byl nedávno odhalen památník obětem komunismu, přesto že rudí byli proti.

V původním návrhu se počítalo, uvést v něm dvě jména, JUDr. Milady Horákové a gen. Heliadora Píky - jména jako křišťál. Přesto se od nich upustilo a je na něm nápis: Obětem nesvobody z let 1948 - 1989.

Proč? Protože oběťmi komunismu nebyli jen naši popravení, ale všichni vězňové, kněží, účastníci I. a II. odboje, intelektuálové, ale i rolníci a živnostníci. Všech pak rodiny a děti. Veřejností bylo toto rozhodnutí přijato velmi příznivě, protože bylo vyjádřením, vztahujícím se na všechny oběti.

Na zamýšleném památníku v centru republiky by to mohlo být řečeno podrobněji, ku př.:

Obětem komunismu, kteří k jeho porážce přispěli vlastními životy, svojí svobodou a volili utrpení a útlak i svých nejbližších v mnoha podobách.

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Soudní přelíčení

Pernický-Stránský, Komínek

se koná 29. srpna 1995
v 9,30 hod.

u Městského soudu v Praze
(z Karlova nám.)

TRAM 9, 14, 24

Bolševická hydra zvou zvedá hlavu!

Halo noviny, 25. dubna 1995: Absurdita demokracie po česku.

Morbidní seriál obecních antikomunistických vyhlášek ... vznikl před rokem právě na Semilsku. Ve Vysokém n. Jiz. nedovolili komunistům vystoupit veřejně u památníku obětem nacismu. Následně městské zastupitelstvo přijalo obecně platnou vyhlášku o zákazu propagace KSČM, známou pod přívlastkem "vysocká". Postupně přibývaly vyhlášky "pardubická, náchodská, jičínská a brněnská". Je přirozené, že pocházejí z jednoho antikomunistického pytle ... Podle Ústavního soudu jsou všechny tyto vyhlášky pozastavené, na druhé straně je ale díky nedokonalé legislativě nelze zrušit. Potvrdil to soudce ústavního soudu JUDr. A. Procházka ...

... Pokud jde o poslance, k těm se Pojizerské listy obrátily svým otevřeným dopisem, aby parlament přijal opatření, umožňující likvidaci KSČM, popř. alespoň ztěžující její činnost legalizací vysockých vyhlášek ...

O rakovinném antikomunistickém nádoru, jímž je dnes Semilsko na těle ČR, svědčí další dokument, který se nám v těchto dnech podařilo zachytit (!?) v Jablonci nad Jizerou. Jde o jakýsi

návrh na uvalení zvláštní daně na členy KSČM, samozřejmě náležitě zdůvodněný zákonem o protiprávnosti komunistického režimu ... Forma zpracování svědčí o tom, že návrh je myšlen vážně a z jeho stylu lze soudit, že pochází ze stejné dílny, jako zmiňované vyhlášky ... Po zkušenostech s naším parlamentem lze ale očekávat, že se mezi některými poslanci najde hlásná trouba, která tento nový diskriminační a Listině základních práv a svobod odporující návrh do parlamentního placu předhodí.

*Václav Vanžura
(Článek je redakčně krácen, ale tak, aby nebyl porušen smysl.)*

Původně jsem se celému článku chtěl zasmát, jako nesmyslnému opilckému blábolu nějakého pisálka, kdyby v závěru se neodvolával na Listinu základních práv a svobod. I když vím, že drzost bolševiků nezná hranic, přece jen nejsem stavu pochopit, jak se tento bolševický pisálek může odvážit vzít do své prolhané, špinavé mordy něco tak vysoce humánního, jako je Listina základních práv a svobod! Je pravda, že tohoto dokumentu se dovolávají právě největší zločinci, ale přesto! Což již zapomněli, že to byla právě zločinná, špinavá

komunistická justice, která tato práva pošlapala, když ZAVRAŽDILA 240 nevinných lidí, lidí, kteří nechtěli nic jiného, než aby tato Listina byla dodržována. Že to byli zločinci v talárech, kteří přes protest celého kulturního světa na příkaz KSČ a KSSS ZAVRAŽDILI ČESTNOU A NEVINNOU ŽENU, Dr. Horákovou. Což již zapomněli, že na příkaz bolševických bossů byly desetitisíce nevinných lidí drženi leta v zločinném otroctví, že na jejich příkaz byli statisíce lidí leta bez základních práv, zbaveni existence, majetku, možnosti studovat. Že postavení komunistických vězňů se nedá vůbec srovnávat s postavením amerických černých otroků, protože ti se alespoň dosyta najedli! Neměli by na to zapomínat a pokud někteří z nich si přes svoji marxistickou výchovu uchovali někde v hloubi duše zbyteček víry v Boha, měli by se zoufale modlit, aby od nich odvrátil svůj trest.

Závěrem prohlašuji: Nikdy, nikomu jsem vědomě neublížil! Nemám nepřátele! Dokud budu však živ, nepřestanu bojovat proti bolševickým zločincům! Proto, budu-li někdy nalezen zastřelený ze zálohy, měla by policie vědět, kde hledat viníka. *Klička*

Teprve dnes mohu reagovat na článek uveřejněný v Haló noviny dne 25.4.1995, podepsaný panem redaktorem Vanžurou, jen proto, že jsem o jeho existenci dříve nevěděl.

To podstatné je však v článku opomenuto a tím je skutečnost, že i mnozí komunisté si konečně uvědomili, že listopadová t. zv. sametová revoluce, přinesla i jim možnost přežití. Předchozí režim, označený za zločinný, ani jim totiž nezaručoval základní lidská práva, tedy i právo na život.

V článku je i zmínka o tom, že se chystá překvapení pro členy KSČM ve formě "... zdanění navíc 10 až 50 korunami, ti kdo podnikají 1000 až 2000 korunami měsíčně a funkcionářům OV KSČM počínaje má být obstaven majetek a stanovena daň podle hodnoty nemovitosti a výše kont..." Nic proti tomu. Domnívám se, že konečně vznikla určitá naděje pro ty členy KSČM, kteří se v minulosti provinili, podílet se na nápravě a ulevit i svému svědomí. Věříme,

že mnozí se této jedinečné příležitosti chopí stejně nadšeně, jak se v minulosti vrhali do pronásledování kulaků, obchodníků a řemeslníků a všech, o kom byli přesvědčeni, že je nějak ohrožují nebo převyšují. Víme, a oni to vědí též, že byli stateční i při likvidaci soudruhů, členů KSČ, jako byli

interbrigadisté apod.

Pochopíme i jejich očekávání, neboť víme, že každého, kdo se nějak provinil, žere svědomí. Přece snadněji se umírá těm, kdo se smířili se svými oběťmi.

Smrt není zlá, zlé je jen umírání ... napsal již dávno sám Jiří Wolker. *Sergej Solovjev*

Tak co bychom vlastně chtěli?

Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu ve svém dopise ze dne 24.4.1995 č.j. UDV-886/Vv-95 (Podpis nečitelný) se odvolává na jeden z našich podnětů:

Spolitováním vám sdělujeme, že pro nekonkretnost podání nelze zahájit šetření. Náš trestní řád nedovoluje stíhání skupiny osob (slyšte, slyšte - pozn. red.) za něž lze soudce a prokurátory z uvedených let považovat. Pro účely šetření je nutno uvést případy poškozených osob, z něhož následně lze dovodit osobu, nebo osoby, které

jsou podezřelé ze spáchání konkrétního trestního činu. **Pokud se jedná o vámi uvedené osoby (soudci, prokurátoři) je nutno uvést, že pokud rozhodli v mezích tehdy platných zákonů, jsou beztrestní!!!**

K tomuto názoru skutečně povedeného Úřadu (zajímalo by nás, kdo tam sedí a jaké mají platy) uvádíme názor jednoho současného předsedy trestního senátu: Soudce při rozhodování je **povinen řídit se nejen literou zákona, ale i morálkou a svým svědomím!**

NEZAPOMÍNÁME !

V měsíci srpnu v letech 1948 - 1962 byli zločinnou komunistickou justicí zavražděni tito naši spolubojovníci za svobodu:

... jen láska zůstane,
ta smrti nezná ...

CEE Ladislav, štábní strážmistr SNB, zavražděn 1.8.1950 v Ostravě
DOLEŽAL Leopold, zavražděn 30.8.1952
DRBOLA Václav, kněz, zavražděn 3.8.1951
FUKSA Rudolf, zavražděn 9.8.1952 ve věznici Pankrác
HEJNA Jiří, zavražděn 9.8.1952 ve věznici Pankrác
JURČA Miroslav, zavražděn 24.8.1953 v Brně
KMÍNEK Josef, příslušník SNB, zavražděn 8.8.1952 ve věznici Pankrác
KOPULETÝ František, zavražděn 3.8.1952
KREJČÍ Josef, zavražděn 29.8.1953 ve 2,29 hod. v Brně
MACEJ Josef, vrch. strážm. SNB, zavražděn 8.8.1952 na Pankráci
MATOUŠ Josef, zavražděn 29.8.1953 v Brně
MATIČKA Josef, zavražděn 31.8.1951 ve věznici Pankrác
MITYSKA Antonín, zavražděn 3.8.1951 v Jihlavě
MORÁVEK Miloš, štkpt., zavražděn 1.8.1951 na velkém dvoře v Ostravě
PAŘIL František, kněz, zavražděn 3.8.1951 v Jihlavě
PLICHTA Antonín, zavražděn 3.8.1951
POLOMSKÝ Josef, zavražděn 1.8.1951 v Ostravě
ROUSEK Václav, zavražděn 25.8.1951 ve věznici Pankrác
STRNISO Karel, vrch. stržm. SNB, zavražděn 8.8.1952 na Pankráci
SYKORA Miroslav, zavražděn 1.8.1951 v Ostravě
ŠKRDLA Antonín, zavražděn 3.8.1951
VACÍNEK Václav, zavražděn 31.8.1951 ve věznici Pankrác
VACEK František, zavražděn 3.8.1954
VÍTKOVSKÝ Otakar, zavražděn 4.8.1951

Krev nevinných obětí padniž na hlavy jejich vrahů. Tito nebyli spravedlností světskou dosud potrestáni, věříme, že neujdou spravedlnosti Boží.

Všem, kteří přežili rudou Sodomu Gomoru

1. července 1995 na Ďáblickém hřbitově se sešli muklové ze Sdružení bývalých politických vězňů, aby uctili památku všech, kteří položili své životy za nás, kteří máme to štěstí být zde, žít.

Předseda Sdružení politických vězňů říká:

Dnes je tomu jeden rok, kdy tento hřbitov, místo odpočinku našich hrdinů, byl vysvěcen a prohlášen za státní pohřebiště. Od té doby se nikdo ze státníků neb politických představitelů ani slůvkem nezmínil nikde, že zde v Ďáblicích jsou pohřbeni hrdinové našeho národa. Nikdo ze státníků nebo politiků se nezeptal, jak se sem tito hrdinové dostali, kdo je připravil o život a co se stalo s těmi, kdo je tak hrubě a surově vraždil a takto sprovodil ze světa? Snažili jsme se celému národu připomenout kdo byli ti, kdo vraždili. Byli to komunisté a jejich kolaboranti. Politici, páni poslanci nechtějí slyšet o odpovědnosti za zločiny, které se

páchaly i s vědomím některých dnešních politiků. Nikdo se nezeptal, kdo byl za tyto zločiny potrestán. Bojí se nebo stydí. Vláda mlčí, parlament mlčí, politici mlčí. My muklové to řekneme za vás, za všechny. Nikdy nikdo nebyl nikde za zločiny proti lidskosti v ČR potrestán. Vláda kryje ty, kteří vraždili, ve jménu tak zv. nové lidské společnosti, komunismu. Komunismus byl po r. 1989 obviněn a uznán jako zločinecká organizace, ale zároveň byla uznána MV nová komunistická organizace se všemi atributy. Tímto činem vláda a parlament uznávají opět komunismus, zločinný komunismus. Je to plivnutí do tváře nám všem, kteří jsme s Boží pomocí přežili komunistické kriminály a pošpinění všech těch, kteří jsou zde na tomto hřbitově ve společných hrobech pochováni. Je to urážka všem našim rodinám, našim dětem, vnukům, kteří s námi museli snášet všechna příkoří, které nám komunismus

celých 40 let vnucoval. Nechceme se mstit, ale chceme a budeme stále trvat na potrestání všech těch, kteří se dopustili zločinu a budeme bránit svobodu a spravedlnost. Chceme, aby v demokratické zemi, v zemi T.G. Masaryka byla respektována lidská práva, aby byl ctěn zákon, zákon pravdy a aby viníci byli potrestáni. Bůh také trestal ty, kteří se provinili. Ve jménu pravdy, ve jménu všech, kteří byli jakýmkoliv způsobem zavražděni komunisty, za svobodu a demokracii, vyzýváme vás všechny, kterým je svoboda svatá, aby se ve jménu nás ještě žijících obrátili na naši vládu a parlament, abychom v ČR jednali po vzoru NORIMBERSKÉHO PROCESU. Aby všichni zločinci byli řádně potrestáni. Nebude-li tak učiněno, očekáváme, že po uvolnění a uznání zločinecké komunistické strany v ČR se bude v brzké době hlásit ke slovu také Fašismus a staneme se opět totalitním státem. Společně musíme zabránit rozpinavosti komunismu i případnému fašismu. K tomu ať nám pomáhá Bůh.
Stránský

Pietní akt k uctění památky Milady Horákové

Účastnil jsem se pietního aktu KPV jako mnozí v sále Majakovského v Národním domě na Vinohradech. Pamatuji podobné akce v době stalinské zvěle, kde děti skloňovali v několika pádech v každém odstavečku jméno Stalina v básních na jeho osobu.

To, co jsem zažil a vyslechl, to co nacvičily soudružky učitelky (jinak jim neumím říci) byla estráda, která se mohla navléknout úplně na všechno. Na oslavu, na tryznu. Ty děti ani jedenkrát nevyslovily jméno zavražděné. Recitovaly Dyka, četli Čapka, hráli Bacha, zpívaly Čechy krásné, Čechy mé, Ach synku synku, Teče voda teče. No prostě švejkovina hodná Česka. Těm učitelkám bych místo kytek dal rudou hvězdu, jak vymazávají dětem paměť, aby chyby komunistů nevnímaly.

To za první. Paní Štěpánková s panem Brouskem byli jediní, kteří se v úctě bystě paní M. H. poklonili. To za druhé.

A za třetí. Tak jako se zachovaly učitelky, se podobně zachovali i lidé, ti kteří trpěli. Jak? Inu seděli jsme tam skoro sami staří dědkové a babičky a skoro vůbec nikdo nevzal své dcerey, syny, případně vnoučata, aby poznali v čem jejich předkové žili. Aby měli vzpomínku, abychom se nezachovali jako česká televize, která velmi sporadicky o hrůzách komunismu informuje, zato bohatě a každý týden několikrát znovu a znovu fedruje nacismus. A internacionální socialismus - komunismus zde byl 7x déle nežli socialismus nacionální nacismus.

Takže jsme se nepřítomností mladších lidí dělali do svého hnízda tím, že jsme své potomky nepřivedli. A jak jistě víte, minulost to je naše paměť. Proto komunisté dbají, aby nacismus byl stále oprašován, zatímco 42 let lágrů a koncentráků od Magadanu, Vorkury po Jáchymov, milionů nevinných, mrtvých, desítky tisíc zavražděných důstojníků v Katynu a jinde, stále čeká na scénáře, filmy, divadla a díky manipulaci, občané hrají užitečné idioty.

Nevím který svaz politicky odsouzených a vězňů, zda-li pana Stránského a nebo KPV je ten pravý, ale domnívám se, že právě obě organizace by měly na tuto popsanou skutečnost svojí celou vahou poukazovat a tepat vytrvale

do těch, kteří podobně jako pan Mathé prohlašují, že kdyby přišel sám papež, budou si oni dělat co uznají za vhodné, nebo-li názor většiny lidí jim bude jedno.

Vychovával jsem také narušenou mládež. Byli to většinou zdraví a chytrí hoši. Ovšem tvrdohlaví a nezodpovědní a ve svém

odporu velmi vytrvalí. Je pro národ velmi nebezpečné, když dospělý člověk na vysokém počtě se chová podobně. Zamlčuje, nenechá si říct. Však si sami již dokážete doplnit, kdo za ním stojí a jaké cíle sledují.

Ať časopis "Věrní zůstali" nejenom vzpomíná, ale hlavně vychovává a burcuje. *K. Vích*

Ať se ti splní všechna přání

Věta, kterou jsem zvolil za titulek svého příspěvku, bývá používána při nejrůznějších gratulacích. Přiznávám se, že ji občas používám při takových příležitostech i já. Jenže některá má splněná přání mne přivedla k zamyšlení. A výsledkem toho zamyšlení je názor, že právě ze splněných přání na nás často číší největší zklamání.

Jak já jsem si přál, aby se prezidentem naší vlasti stal Václav Havel! Mé přání se splnilo! Jenže když jsem viděl, jak jedním z jeho prvních poradců je Jiří Pelikán, bez úspěchu se pídil po nesčetných obětech zveřejnění seznamů agentů StB, když jsem posléze viděl, že pro funkci vedoucího Kanceláře prezidenta republiky nenašel nikoho vhodnějšího, než z působení ve funkci ministra obrany smutně proslulého Luboše Dobrovského ... Mohl bych pokračovat, až k vetu zákona, který měl alespoň poskytnout jakousi almužnu těm, kteří bojovali za naši vlasti proti fašismu a odmítli se podílet na zločinech komunistů. Neměl bych samozřejmě vynechat případ bratří Mašínů, kteří se dosud nemohou vrátit do své vlasti. Zabíjeli, ale jenom proto, aby nebyli zabiti, jak už to v boji bývá. Sami při tom riskovali své životy a žít se jim jistě chtělo. Vždyť byli tak mladí ... Jenže - než žít v kleče, byli ochotni ve stoje zemřít. Už zmíněný Jiří Pelikán pravděpodobně nikoho nezastřelil. Ale kolik životů zničil, kolik talentů zmařil ... Byl jedním z prvních poradců po desetiletích prvně demokraticky zvoleného, vymodleného a klíči vyzvoněného prezidenta! Pavel Kohout také asi nikoho neumučil. Ale jak jeho pročitěné verše vedly do boje proti reakci všechny ty šiky estébáků, milicionářů a uvědomělých příslušníků ozbrojených složek. Jak tlumily případné pochybnosti soudců, kteří posílali

lidi na smrt někdy okamžitou, jindy předpokládanou. I on je v současné době váženým občanem. Jen ještě nebyl na rozdíl od Pelikána za své aktivity v době února 1948 do listopadu 1989 vyznamenán. Co není, může být.

A tak se stalo, že už se bojím si něco přát. Spíše sleduji, co si přejí lidé z mého okolí. Někdy méně informovaní, někdy méně přemýšliví, teď často volají po odvolání některých ministrů. Volají po odvolání ministra Rubáše a jaksi jim uniká, že "horkým kandidátem" pro tuto funkci je Miroslav Macek. Volají po odvolání ministra Rumla a uniká jim, že největší naději stát se jeho náhradníkem má Petr Čermák. Volají po zřízení funkce ombudsmana a možná jim uniklo, že ve spojitosti s obsazením této funkce padlo zatím pouze jedno jméno: Sociální demokraté navrhovali před časem jako zřejmě nejvhodnějšího ing. Petra Uhla. Volá se i po naplnění senátu, kde se zatím o jednotlivých kandidátech (alespoň veřejně) neuvažuje. Ale i v té souvislosti už nějaká jména padla jaksi neoficiálně. Bohužel v souvislosti s jejich, vzhledem k dříve čestným a nyní nepochopitelným jednáním, jako vysvětlení těchto změn.

A tak si myslím, že když už si máme ještě něco přát a neházet přitom za hlavu všechny své zkušenosti a poznatky, měla by být veškerá naše přání zaměřena k příštím parlamentním volbám. Sám za sebe si přeji, aby šla k volbám i ta část občanů, kteří jsou polistopadovým vývojem tak znechuceni, že prohlašují, že k volbám nepůjdou. A aby už nikdy nevolili ty, kteří je do tohoto stavu znechucení přivedli. A hlavně - aby bylo dost poctivých, nezkompromitovaných kandidátů, které bude možno volit bez obav.

Jiří Pokorný

Návštěva Pankrácké věznice

Návštěva Pankrácké věznice nepůsobí v nás příjemné pocity. Šel jsem tam jednak ze zvědavosti a za druhé z piety k M. Horákové, chtěl jsem osobně vidět na které šibenici ji ti zločinci pověsili, zdali to byla "Tonča či Pepča" ale k mému překvapení, i když v účtě k muzeu a k sekýrárně, přece jenom u mne převládá názor, že návštěva se konala jaksi mimo III. odboj. Je to spíš ukázka, jak se měnilo vězeňství v kterých dobách, uniformy bachařů, jedna uniforma z koncentráku za Němců, ale postrádal jsem tam ukázkou oblečení v Jáchymově ať už to byla holina se žlutými či jinými pruhy a vůbec III.

Co se děje na železnici ...

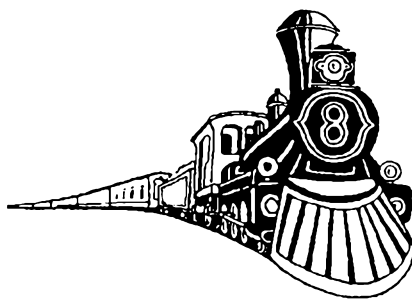
Vím, že na "Belvederech" bývá velký zájem o dění na železnici, zvláště v posledních týdnech, kdy mělo dojít ke stávce a po jejím zažehnutí došlo hned k železničnímu neštěstí s 18 mrtvými a v pátek 30. června k další nehodě, která si naštěstí nevyžádala lidských obětí. Každý, kdo používá vlaku, a to jsme především my, protože normální mukul toho moc autem nenajezdí, jednak je to drahé, jednak už to zdravotní moc neslouží, se ptá, co se to na té dráze děje.

Dovolte mi tedy, abych podal stručnou informaci: v roce 1993 jmenoval ministr dopravy generálního ředitele Českých drah: stal se jím ing. Emanuel Šíp. O dráze nevěděl vůbec nic, ale měl zkušenosti - nejen z různých úřadů, které v posledních letech vystřídal, ale i ze stranické práce, byl totiž členem KSČ a stranickým lektorem nebo aktivistou - já se v těch stranických funkcích nevyznám. Naplnil tedy skutkovou podstatu § 1, odst. 2, Zákona o zločinnosti komunistického režimu, protože aktivně šířil komunistické ideje a ekonomiku.

Tento člověk začal řídit České dráhy spolu s t.zv. transformačním týmem tak, že dokázal přivést české železnice na pokraj krachu. Kdo se mu postavil, byl zlikvidován. Je zajímavé a zřejmě to není jen náhoda, že likvidováni byli vždy lidé, postihovaní komunistickým režimem a na jejich místa přicházeli téměř vždy osvědčení bolševici. Vím, že bych mohl být nařčen, že

odboj je tam zastoupen jen jmény popravených od r. 1948, jako kdyby ten náš odboj ani nebyl. Jedině na mne zapůsobila ukázková cela, jen s tím, že slamník za nás nebyl prošívaný a že v celách v r. 1948 bylo 5 i více mužů. Já jsem zažil, že nás tam bylo 5 a opakoval jsem si, jak jsme si zahrávali s korekcí, když denně jsme z okna hlásili nejnovější zprávy. Toto vše jsem popsal a dal k uveřejnění panu Jiráskovi, který do dnešních dnů nic neuveřejnil, ač si myslím, že by to mělo být známo všem mukulům.

Úspěch komunismu se vyčerpal, Opoprzení nikdy!

píši všeobecné úvahy bez konkrétních údajů, takže jmenovitě a v časovém sledu výčet likvidační práce pana Šípa:

- **ing. Jar. Vrána**, řed. odb. dopravy (KAN), syn těžce postiženého rolníka - žalářován, vystěhován atd.

- **ing. Kar. Plachetka**, řed. odb. sděl. a zab. techniky (ODA), z pronásledované rodiny se zabaveným majetkem, jeden z největších odborníků na zab. techniku

- **ing. Mir. Záhora**, řed. odb. lok. hospodářství, nestraník, všeobecně uznávaný odborník

- **ing. Jan Ježek**, řed. odb. traťového hospodářství, zřejmě příliš viděl do toho, co se děje

- **ing. Jan Zenkl**, nám. gen. ředitele, u mne se mu to podařilo až na čtvrtý pokus, vždy mu v tom ministr nebo někdo jiný z důvodu udržení klidu na železnici zabránil, po čtvrté to udělal na vlastní pěst a způsobil lavinu, která ho smetla

- **JUDr. Helena Rimárová**, ředitelka personálního odboru, odbornice, kterou nám závidí

prokuratury, odboráři i ostatní podniky

- **ing. Jan Hanzlík**, řed. odboru osobní přepravy - specialista v osobní přepravě, s moderními názory, který musel odejít, protože odmítl provádět sabotážní příkazy svých šéfů.

Na místa těchto lidí bez poskrvny přišli bolševici, odborní analfabeti, estébáci a milicionáři. Vím, že namítáte, že přece platí lustrační zákon, ale ten se dá obejít například tak, že z odboru, jehož ředitel musí být lustrován, se udělá samostatné oddělení, jehož šéf lustraci nepodléhá a tak v čele výpočetní techniky stojí velitel LM na Ministerstvu dopravy, v r. 1989 zasahující na Václavském náměstí. Poslouchal jsem pozorně slova našeho předsedy Standy Stránské dne 1. července v Dáblicích. Má pravdu a stokrát pravdu, ale divíte se? Jak to asi vypadá jinde, když na dráze je šéfem vozového hospodářství kárový komunist, jeho náměstek je dokonce předsedou demokratických komunistů z r. 1989, když ředitelkou kanceláře generálního ředitele Šípa byla komunistka, sice kandidátka věd, ale zemědělských. Myslíte, že by ministr financí připustil, aby banky řídil třeba výpravčí? Dráhy ale mohl řídit člověk, který možná znal cenové operace a určitě ovládal komunistickou nauku, ale s dráhou neměl nic společného. Víte také, že osobní přepravu dnes řídí člověk, který je u dráhy ani ne dva měsíce? Má ale předpoklady: je to ostřílený komunist, kterého dokonce vyhodili z Dopravních podniků pro neschopnost a bolševickou minulost.

Divíte se potom někdo, že odboráři řekli dost! Slouží ke cti ministerskému předsedovi této země, že jako jediný z vlády pochopil situaci a s železničáři se dohodnul: zastavení nesmyslných a sabotážních změn na Českých drahách, odvolání Správní rady, která až na čestné výjimky podporovala likvidační snahy transformačního týmu, přislíbená výměna celého současného vedení ČD a teprve pak mzdové požadavky.

Nechci Vás už déle zdržovat, bude-li zájem, popovídáme o příčinách nehod v září na "Belvederu". Přeji hezké dny a 4. září se sejdeme.

Jan Zenkl,
předseda politické komise

Ekologické myšlení pánů poslanců.

Ono vyrovnat se s ekologií je někdy po čertech těžké. Naše tepelné elektrárny chrlí denně statisíce tun vražedného spadu, přesto se ale nikomu nechce odstavit automatickou pračku a prát na valše, ani si přestat "sušit vlasy fénem, ale jen tak nad plaménem". Tak nám nezbylo nic jiného, než postavit Temelín. Ten jaderný odpad je také pěkný neřád, ale je ho podstatně méně.

Člověk se často potřebuje přemísťovat nezávisle na hromadné dopravě a tak, jak přibívá lidí na zeměkouli, přibívá i aut, která činí ovzduší větších měst prakticky nedýchatelným. Člověk se srdeč-

ními potížemi a proto náročnější na kyslík, potřebuje na přežití jednoho km Legerky 1/2 hodiny. Mohli bychom sice auta nahradit koňmi, bylo by to bezpečnější a romantičtější, ale koně nemůžeme v noci nechat stát před panelákem. Tak chytrí lidé vymysleli NATURAL.

Máme nejdražší benzin na světě. Zatím co německý průměrný občan na hodinu jízdy autem musí 10 minut pracovat, u nás musíte hodinu pracovat na deset minut jízdy. A teď tomu naši páni poslanci nasadili korunu! Zatím co všude je natural nejlacinější, aby se propagovalo jeho používání, u nás bude teď ještě dražší, než nesmyslně drahý nor-

mální benzin!

Pravda, nebude, připravuje se již novela tohoto nesmyslu. Tento nesmysl však není jediný, takovýchto paskvilů nám páni poslanci stvořili již víc. A tak se naskytá otázka: Nechtějí-li páni poslanci používat svých šedých mozkových buněk /Hercule Poirot/ k práci ve prospěch tohoto státu, místo ve svůj prospěch osobní, nač je vůbec potřebujeme? Ačkoliv včely potřebují také jen jediného trubce a přesto jich živí stovky. Ale jen do voleb /promiňte, chtěl jsem říci do zimy./

KRÁSA

A již máme další aférku ...

S aférami ODS se opravdu roztrhl pytel: Dr. Macek, Dr. Čermák, Ing. Lízner, Ing. Čadek a další starostové nebo přednostové okresních úřadů, jejichž jména nestačíme ani sledovat. Přidejme k tomu večeri s premiérem, byt pro premiéra, byt přidělený ODS jako kancelář a teď k tomu přistupuje sociální pétipokojový byt pana ing. Němce. Viděl jsem ho včera na

obrazovce. Kdyby na něm bylo alespoň vidět, že se za svůj čin stydí, ale on se tvářil jako ukřivděný.

Mám dojem, že kdyby se všechny tyto aféry soustředily do jednoho sborníku, byla by z toho kniha rozsahu Zlatých stránek. Snad by skutečně bylo dobře, kdyby se toho někdo ujal, aby občané v příštích volbách věděli, komu nedat svůj hlas.

Klička

Lidé, kteří bojují za svobodu, většinou nevybojují nic jiného než nové mocipány. Lord Halifax

Jediná masová strana, která hlásá oficiální ideologii, kontroluje do posledního kolečka státní administrativu a disponuje tajným policejním aparátem, který střeží smýšlení obyvatelstva a nepotřebuje dbát právních norem, centrálně řídí národní ekonomii, má monopol správ a informací a naprostý monopol zbraní.

V. Černý - Paměti

Zrádce zůstane zrádcem

Každý, kdo v době okupace ČSR v r. 1968 spojeneckými vojsky vstoupil do KSČ nebo do kterékoliv komunistické organizace a pracoval třeba jako funkcionář pro komunisty, není nic jiného než kolaborant. V tak těžké době ohrožení, jako byla okupace naší vlasti, je to pro náš národ navždy pokořující a ponižující. Lidé, kteří tehdy vstoupili do KSČ a dostali funkce, nepatří žádný jiný název či pojmenování, než kolaborant a vlastizrádce.

21. srpna 1968 celý svět (kromě komunistů) odsoudil tento zločinecký akt vojsky Varšavské smlouvy. Celý svět se na tyto armády díval jako na zločince. Celý svět byl proti a protestoval, jenom komunisté neslyšeli.

Kdo a jak zařídil, aby k okupaci došlo, dnes víme velmi dobře. Jak se chovaly tyto armády při okupaci, také víme velmi dobře. A jak se zachovala armáda ČSR také víme.

Víme, že motorizovaný prapor z Benešova u Prahy přijel na pomoc okupantům, že přivedl svoje nebezpečné umění proti vlastnímu lidu. A za to byli příslušníci tohoto praporu odměněni a vyznamenáni. To byl jediný vojenský zásah, který naše armáda dokázala, která "sloužila lidu". Další zvláště nebezpečnou roli sehráli důstojníci armády, zahraniční vojáci, důstojníci SNB, ministři, politici, ředitelé podniků i pouzí dělníci, ti co v tuto tragickou dobu pro národ vstoupili do KSČ, i když už věděli, co se v tomto státě stalo a co nás čeká. Národ byl pokořen a ponížen "tak zvaným velkým slovanským bratrem", za pomoci těchto zrádců-kolaborantů. Těmto lidem vůbec nezáleželo na tom, že okupační armády páchají na našem území zvěrstva, že se dopouští násilí a že vraždí naše občany. To byl v jádru také jejich záměr, to se dalo s jejich vědomím. Svými podpisy potvrdili, že souhlasí

Nesvádějme na sklerozu, když se zapomeneme chovat slušně.

Seneca mladší

Veškerá bída je v tom, že když vedle tebe trpí a umírá člověk, ty nic necítíš.

E. M. Remargue

s okupací a vraždami, která páchali okupační vojska na našem národě. S velkým uspokojením potom spousta těchto výtečníků vstupovala jako dobrovolní spolupracovníci StB a podepisovali svoje závazky. Za Husákovy éry, po XIV. sjezdu KSČ její brutální vedení a hlavně StB získalo stovky ba tisíce těchto kolaborantů. Je neuvěřitelné, kolik lidí se hlásilo pro spolupráci s StB z řad těch, kteří prodělali i komunistické koncentráky a věznice. Tady je ta největší ostuda v historii našeho národa, největší zrada, největší kolaborace, co mohlo tento stát, tento národ postihnout.

Stránský

Problém demokracie

Do redakce jsme dostali dopis, který otiskujeme. Jelikož naším úkolem je seznamovat čtenáře se současným politickým děním a kritizovat zlořády, které se dějí, nikoliv však radit čtenářům, koho by měli volit, tedy bez komentáře.

V Praze, 13. 7. 1995

Vážený pane předsedo,

Masarykova demokratická strana (MDS) se po velmi úspěšném výsledku v komunálních volbách rozhodla zúčastnit samostatně také voleb do parlamentu a senátu PS ČR. Považujeme za svou samozřejmou povinnost nabídnout masarykovským silám, jak umístění na našich kandidátních listinách, tak další spolupráci.

V komunálních volbách se MDS stala rázem největší z malých stran, když získala více než 46 tisíc hlasů, ačkoliv postavila kandidátky pouze v Litoměřicích, v Praze (pouze čtyři) a v Přerově (jde o sídlo moravskoslezské zemské organizace MDS).

Chceme zůstat věrni odkazu TGM a naslouchat voličům, kteří nám dali svoje hlasy. Znamená to usilovně pracovat na spojení všech demokratů masarykovského humanismu s jeho morálními a odbornými postuláty. Tedy ne dělit, ale stmelovat všechny tyto síly.

Potěší nás proto, pokud bude mít kdokoli z SPV ČR zájem o místo na našich kandidátních listinách. Jsme si jisti, že doporučíte jen zcela vhodné osoby. Samozřejmě uvítáme zájem o jakoukoli, oběma stranám vyhovující, další formu spolupráce, která by vedla k naplňování odkazu osoby nám nejen drahé, ale v prvé řadě jednoznačně poskytující i pro dnešek vzory a návody, jak řešit současné problémy, jež tak "obtížně řeší" nejednou mnozí naši poslanci.

Protože považujeme čas za velice napjatý, potěší nás Vaše laskavá velmi brzká odpověď, a to jakéhokoliv druhu. V každém případě jsme přesvědčeni, že tento náš kontakt nebude poslední.

S přátelským pozdravem Věrní zůstaneme

Ing. Otomar Venzhöfer
předseda MDS

Jiří Burda
předseda pražské organizace
MDS

23. června 1995 zemřel ve věku 80 let Ladislav Moravec. Čest jeho památce!

Krutá zkušenost nás poučila a proto důvěrněji se staví na odpor monopolům diktátorské nedělitelné moci a dožadují se vládní soustavy, která by se lépe snášela s občanskou důstojností a svobodou.

Důstojnost člověka chápeme s osobního hlediska i ke společenskému životu, abychom takto přezkoumali, jakými zásadami musí být zřízena demokracie, aby se mohla nazývat pravou, zdravou demokracií vyhovující vnějším okolnostem. Za předpokladu, že demokracie, chápaná v širokém významu slova připouští různé formy a může se uskutečnit jak v monarchiích, tak v republikách, a k tomu chceme zodpovědět dvě otázky.

1. Jakými vlastnostmi musí vynikat lidé, kteří v demokracii a v demokratickém režimu žijí.

2. Jakými vlastnostmi musí vynikat lidé, kteří v demokracii mají veřejnou moc.

Vlastnosti vlastní občanům

demokratického zřízení, vyjadřovat své vlastní mínění o povinnostech a obětech, které se na něm požadují. Nebýt nucen poslouchat bez předložení svého mínění. Zde jsou dvě základní práva občana, která náležejí v demokracii, jak již říká její jméno, svůj výraz. Zda je demokracie vskutku zdravá a vzrovnaná a jaká je její životní vývojová schopnost možno poznat z pevnosti souzvuků a dobrých výsledků tohoto styku mezi občany a vládou. Co pak zde se týká rozsahu a povahy obětí požadovaných na všech občanech. Demokratická vládní forma se zdá být přirozený požadavek samého rozumu v naší době, když činnost státu je tak rozsáhlá a rozhodující.

Když se však hlásá více demokracie a lepší demokracie, tento požadavek může mít pouze význam, že občan se stále víc a více dostává možností mít své osobní mínění a vyjádřit je a uplatnit způsobem, vyhovujícím společnému blahu.

Ehrenberger

Bezplatné jízdné účastníků odboje

Škola života, kterou jsme absolvovali v komunistických věznicích a lágrech, ta byla - mimo jiné - také zaplácena neúměrnou dávkou času. O to víc bychom si dnes měli vážit každé minuty z této nenavratitelné hodnoty.

Zamyšlení nad současnou situací v distribuci zavedené roční známky mě vedlo k tomu, abych po prostudování souvisejících materiálů požádal ministra financí ing. Ivana Kočárníka, CSc. o zjednodušení dosavadní praxe.

Poukazuji na to, že průkaz (opatřený fotografií) byl vydán na základě věrohodné a neměnné skutečnosti. Navíc je nepřenositelný na jiného držitele.

Doporučuji, aby se postupovalo analogicky k praxi Policie ČR, která upouští od termínovaného prodloužení platnosti občanského průkazu u občanů starších 60 let. Tedy, aby stačilo prokázat se řádně vystaveným průkazem, bez dalšího vylepování ročních známek k prominutí jízdného.

Zavedení navrhovaného zjednodušení by znamenalo značné úspory času i peněžních nákladů všech zúčastněných stran - zejména mimopražských sester a bratří. Rozhodně nelze přehlédnout

skutečnost, že se vlastně jedná o pomyslně vhodné vyrábění a prodávání cenných známek. Mimo výrobu a distribuci se rovněž nadbytečně zatěžují kontrolní orgány státu i organizací, pověřených k vystavení průkazu.

Závěrem chci upozornit zájemce, že poslední prováděcí směrnici k této problematice je Výměr ministerstva financí č. 2/95 z 6. ledna 1995. Výměr je publikován ve Ceonovém věstníku MF, částka 1 z 20. ledna 1995. Bohužel, hovoří se v něm toliko o prominutí jízdného ve 2. vozové třídě osobních vlaků a rychlíků. Pak už nic víc, což je ovšem závažný nedostatek.

Jakousi útěchou nám však může být následující sdělení k výše zmíněnému výměru. Dne 24. března 1995 je zaslal ředitel odboru financí a ekonomiky ministerstva dopravy ing. Jiří Navrátil: "Obdobná úprava je pro autobusovou dopravu. Pokud jde o MHD, tam je otázka poskytování slev v působnosti obcí."

Takové jsou dosavadní poznatky k tomu, jak se každoročně úřaduje kolem faktu, že jsme byli politickými vězni.

Pro SBV - Věrní zůstali, 6.4.1995,
Bohuslav Hubálek, Praha

Chcete-li poznat hluboké pravdy, které text obsahuje, musíte si jej dešifrovat.

Nevhodné pro ženy a mládež do padesáti let!!!

Přestavbu pro pracovat pojďme! Pokroku prapor pozvedněme! Průkopníků pověst potvrďme! Pofňukávat přestaňme! Přírodou páchaného příkoří pocity překonejme! Představy ponuté potlačme! Pošetilosti pubertální pro plakat proč? Peřinou pod pohekávat proč? Padesátníci přátelé poslyšte!

Pitomí postupně. Přátel pohřby provázející, pověstech při panikaři, prášky polykají, péče preventivní pravidla prostudují pánové. Prostata, paralýza progresivní, paradentoza, pajšl působí potíže. Potíží přibývá. Pozdě příliš - pokuřovat přestávají plic prouzených představou poděšení. Příšerám předpotopním podobní, pupkáči parcích po pobíhají podvečer. Pít přestávají. Prokancerózách případně, pepky příznacích po pátrají příruček přečtení po. Změny patologické pozorovat počínají padesátníci pak.

Povalečů panděra přečpaná pro pamlsky přpravují paničky poslušné permanentně. Plotně po pošilhávají pořád pánové. Paznechty pálené připomínající, puch proniká příbytkem. Pokuřují přitom, pohovkách po polehávají. Politiku probírají, panděro pivní pěstují, putykách po posedávají. Pivo především pánové preferují pudu pohlavního pozbytí po.

Pohlaví protějšiho přirození, polohy případně, podoby připamatování pro, plátky pornografické prohlížejí pouze, peněz pozbyvši, pánové posléze. Padesátka pro postačující, patnáctku pro praktické. Parády pořizení pro pětistovku poupěti podstrčí prdola polichoceny, páprdy přihlížejícími před plešatce panenka přitažlivá políbí-li. Prdelce po prevíta poplácá pán případně, pohoštění patričné postací pubertače. Patnáctkách po pokuřovat počnou, paniček požívačných požadavkům perversním postačovat přestanou pánové protože. Potence pohlavní poklesne prudce především. Pohromy postupující příznaky první pociťovat, plamenům pohasínajícím podobní, pánové počínají padesátce po.

Dochází nám humor?

Snad by se to tak dalo říci. Joj to bylo politických anekdot za nacistické okupace, i krátce poté komunistické totality. A dnes? Snad opravdu vymizely. Autoři byli zásadně anonymní, což bývalo velice rozumné. Anekdoty i drobné vtípky byly rozšiřovány ústním podáním, po bedlivém ohledání okolí. Udavačů bylo na každém kroku dost. Ostatně tuto společnost snad nejlépe potvrdí jedna z tehdejších anekdot:

Na celou obsazenou pouze jedním "manikem" dorazil nováček.

"Za co jsi tady?", vyzvídá starousedlík. "Za lenost", odpovídá lakonicky "cuvax". Starousedlík se naštve: "Co kecáš, za lenost se přece nezavírá!" "Zpravidla ne, já vím. Jenže já jsem si s jedním vyprávěl anekdoty a chtěl jsem ho chtít ráno udat. A on mě prásknul ještě večer."

Ano, já vím. Humor černý jako bota. Tak co třeba tahle: Na refíži u Národního divadla stojí pozdě večer dva muži a čekají na tramvaj. Jak už to bývá, pokusí se jeden z nich o konzervaci: "Jestlipak víte, jaký je rozdíl mezi námi a Národním divadlem?" "Nevím", přiznává se druhý. "Tak já vám to povím. Národní divadlo má východ z nouze a my máme nouzi z Východu." "To je dobré", pokyvuje hlavou druhý. "Ale jestlipak víte, jaký je rozdíl mezi touto refíží a vámi?" "Tak to opravdu nevím", přiznává náhodný společník. Ve světle pouliční lampy se zaleskl odznak StB a zazněla značně odlišným tónem pronesená odpověď: "Ta refíž tady zůstne, ale vy půjdete se mnou!" "Tak to máme oba smůlu", pousmál se druhý. "Já se sice takovým odznakem prokázat nemohu, ale mé krycí jméno je Profesor. Řídícím důstojníkem kapitán..."

To jméno jsem raději vytečkoval. Kdoví v jak vysoké funkci se tehdejší kapitán vyskytuje dnes a nakonec bych mohl vyzradit státní tajemství, že kdysi řídil agentury StB. Dokázat bych to nemohl, protože příslušné dokumenty byly bezpochyby už dávno zlikvidovány.

Když uvážíme, jací lidé k nim měli za těch pět let přístup... A když si uvědomuji, že právě bezectní lidé si svou čest cení nejvíce - čtu noviny - ne, nebudu jmenovat.

Raději se pokusím vymyslet nějakou politickou anekdotu, když už je o ně taková nouze. Dnes už to mohu přiznat, pár jsem jich pustil mezi lidi i "za bolševika", jenže tenkrát jsem se k nim z pochopitelných důvodů nehlásil. Dnes mohu. Něco, co by vystihovalo současné podmínky - když už jsem začal s těmi udavači a udávanými - pokud možno nebudu měnit téma.

No vida, už to mám! Na celou k Lakotošovi Fekášovi, který dostal tři roky za zpronevěru šedesáti milionů, šoupl dozorce nováčka. "Kolko ti toho napařili?" vyzvídá Lakatoš. "Pět let", odpovídá skleslý a silně pobledlý nováček. "To je vela," děsí se Lakatoš, "máš ale isto balík pod kameňom". "Balík pod kamenem - jo, to jako že se mi podařilo ukradené peníze utajit, to ne, já jsem nic neukradl, v mém případě o žádné peníze nešlo." "Že nie o peniaze, tak začo si preboha tuna?" "Ale za komunistů mne udal jeden gauner, mne zavřeli. Podařilo se mi zjistit, kdo to byl a dal jsem mu teď za to pár facek." "To nemože být pravda, to táraš", rozčilil se Lakatoš. "Peť rokov za pár po čuni, kdo to kedy počul?" "Nojo, mně se to také zdá hodně", pokyvuje smutně hlavou přírůstek. "Jenže, když soudce zjistil, že mne ten grázl udal už podruhé, tak mne označil za nenapravitelného."

Jak se mi ta anekdota líbila, když jsem ji vymyslel, přestává se mi líbit, když ji čtu. Pointou většiny dobrých anekdot bývá přece něco zcela nelogického, odporující tak říkajíc zdravému rozumu. Jenže tady, jeden už trestaný, druhý zasloužený udavač ... Ono vlastně tomu soudci nic jiného v současné době nezbyvalo! A navíc, kdo má jen trochu přehled o současném stavu naší justice mne nebude podezřívát, že jsem si to nevymyslel, ale že se to někdy někde v ČR opravdu stalo.

Jiří Pokorný